

12911

കുചേലമന്ദിരത്തിലേ

ശ്രീദേവി.

ജോത്സ്യൻ കെ. ജി. ദാസ്

കാ.

കുലാലമന്ദിരത്തിലേ ശ്രീദേവി.

PRESENTED BY:

SRI M. K. VASUDEVAN NAIR
MANIYARA VEEDU
MALAYINKIL

ഗുണമകർത്താ

ജ്യോത്സ്യൻ കെ. ജി. ഭാസ്കർ

നീർവിളാകം, ആറന്മുള

ഒന്നാംപതിപ്പ് കാപ്പി രൂ.

1107

ചില ചക്രം ൭.

ഉത്തേജനം മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജനിർമ്മി
തമാണ്.

അഭിപ്രായങ്ങൾ.

ജോഷ്വൻ കെ. ജി. ഓസ്റ്റ് രചിച്ച “കുചേലമന്ദിരത്തിലെ ശ്രീദേവി” എന്ന കൃതി ഞാൻ ഓരോരോ വായിച്ചു. ശ്രീമദ്ഭാഗവതാന്തർഗ്ഗതമായ കുചേലവൃത്തം തന്നെയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലേയും ഇതിവൃത്തം; എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രതിപാദനത്തിൽ കവി ഏതാണോരു പുതുമ വരുത്തുവാൻ തന്റിക്കുറയും ആ യത്നം സഫലമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കാവ്യത്തിലെ പദ്യങ്ങൾക്കു സാമാന്യേന ലാളിത്യാദിഗുണങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. ഗ്രന്ഥകാരൻ ഉറുദു പരിശ്രമിക്കുന്നതായാൽ ഇതിലധികം സഹൃദയഹൃദയാവർജ്ജകങ്ങളായ കാവ്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ സൂചനയായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. ഈ കവിക്ക് സർവമംഗമുമാം ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

റാവുസാഹിബ്

നിരവനന്തപുരം } ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരപ്പൻ
22-4-107. } എം. എ. ബി. എൽ.

ആറന്മുളക്കാരനും, ഈ ബുദ്ധകൃതിയ്ക്കു പൂർണ്ണമായ ഒരു അഭിപ്രായം മിലിയില്ലാത്തവിധം വഴിയായി എന്റെ പരിചിതനായ ശ്രീമാൻ ജോഷ്വൻ കെ. ജി. ഓസ്റ്റ് അവർകളുടെ “കുചേലമന്ദിരത്തിലെ ശ്രീദേവി” എന്ന ഈ ചെറുകൃതി ഞാൻ ഒന്നുണ്ടുപ്രാവശ്യം സകലത്തേക്കു വായിച്ചുനോക്കി.

വികാർദ്യോതനമാണ് ഖണ്ഡകൃതി ധർമ്മമെന്നു
 ഏതൽഗ്രന്ഥകാരൻ വേണ്ടവണ്ണം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള
 തിന് ഗ്രന്ഥാമുഴുവനുമുദാഹരണമാകയാൽ ഏതാനുമുള്ള
 കൾക്കു വൈരസ്യമുളവാക്കുന്ന ഏകദേശോദ്ധരണമെന്ന
 വ്യമാത്രമു ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.
 ഈ കവിയുടെ അനർഗ്ഗമായ പരിശ്രമത്തിൻ്റെ ഇ
 രിനേക്കാൾ വിശിഷ്ടകൃതികളും സാമ്യമേകുന്നതെന്നു
 സാമ്യങ്ങളായിക്കിട്ടുവാനിടയുണ്ടെന്നു ഈ കൃതിയിലെ
 പല ഭാഗങ്ങളും പ്രസ്താവമായിത്തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ ഗ്രന്ഥം ആപാദമൃഗം പാണ്ഡിത്യത്തേക്കാൾ
 വാസനയേയാണു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതെന്നുള്ള എ
 ങ്ങൻ വിനീതമായ അഭിപ്രായത്തെത്തുറന്നുപറഞ്ഞുകൊ
 ണ്ടു്, ഈ യുവകവിയുടെ ഹൃദയഗൃഹത്തിൽ നിന്നുവിർഭ
 വിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രഥമസന്താനമായ ഈ കൃതിയ്ക്കു് സ
 ന്താനപരമ്പരയേടുകൂടിയ സകലൈശ്വര്യങ്ങളും അനവ
 രതം ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വിചാൻ

കെ. ഒ. ഗോപാലഗണകൻ
 കാവ്യാഭാഗം
 രിതുവല്ല.

മമ്മ

കന്നി മവ-ാം

}

മുഖവുര.

E 911

മനോഹരങ്ങളായ കവിതാതാരങ്ങളാൽ പ്രശോഭിതമായ ഭാഷാസാഹിത്യനഭോമണ്ഡലത്തിൽ അരുന്ധതീനക്ഷത്രമെന്നപോലെ ഈ ഖണ്ഡകാവ്യം പ്രകാശിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി. സരസമധുരങ്ങളായ കാവ്യങ്ങൾ ആസ്വദിച്ച മദോന്മത്തരായിരിക്കുന്ന സഹൃദയന്മാർക്കു കൈപ്പുരസ്സം നിറഞ്ഞ ഈ ലഘുകൃതി ഇടയ്ക്കിടെ സേവിച്ചാൽ മധുരസന്തൈപ്പിന്നെയും ആസ്വദിക്കുന്നതിനു കൗതുകം ജനിക്കുമെന്നുള്ള പ്രധാനോദ്ദേശത്തോടുകൂടി മാത്രമാണ് ഞാൻ ഇതു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തവാൻ നിശ്ചയിച്ചത്.

൧൩൪൮

“കുചേലമന്ദിരത്തിലെ ശ്രീദേവി” എന്ന ഈ ഖണ്ഡകാവ്യം എന്റെ പ്രഥമകൃതിയെന്നു തീർത്തുപറയാൻ കഴിയാത്തവിധത്തിൽ ചില ചില്ലറക്കവിതകൾ ഇതിനുമുൻപും ഞാൻ എഴുതിയിട്ടുള്ളവയെ പിറകേ അച്ചടിപ്പിച്ച പരസ്യം ചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഖണ്ഡകൃതി എഴുതി തീർന്നതിന്റെശേഷം എന്റെ ആത്മബന്ധുവായ സംസ്കൃതവിദ്വാൻ കെ. ഒ. ഗോപാലഗണകൻ അവർകളെക്കുറിക്കുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രതിബിംബിച്ചിട്ടുള്ള ചില ദോഷങ്ങളെ പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് ഞാൻ ഈ കൃതിയെ മഹാകവിയായ ബ്രഹ്മശ്രീ ഉള്ളൂർ എസ്സ്. ചരമേശ്വരയ്യർ എം. എ. ബി. എൽ ; എം. ആർ. ഐ. എസ്സ്. അവർകൾ സ്ഥലത്തിൽ കൊടുക്കുകയും അദ്ദേഹം തന്റെ വിലയേറിയ സമയത്തിൽ ഒരംശം വിനിയോഗിച്ചു ഒരഭിപ്രായം

എഴുതിത്തന്നു എന്നു അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ മഹാത്മാവിനോടു് എന്നിക്കുള്ള അതിരറ്റ ഭക്ത്യാദരങ്ങളെ ഇവിടെ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പലവക ജോലിത്തിരക്കുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും എന്റെ അപേക്ഷയെ സഭയം കൈക്കൊണ്ടു് “ശ്രീദേവി”ക്കു് കനകഭൂഷണമെന്ന വിധം ഓരവതാരികയെഴുതി മാർത്തിയ തിരുവനന്തപുരം ആർട്ട്സ് കോളേജിലെ ഭാഷാപണ്ഡിതരായ വിദ്വാൻ സി. ഐ. ഗോപാലപിള്ള ബി. ഏ. അവർകളോടുള്ള എന്റെ വിനീതമായ കൃതജ്ഞതയേയും ഇവിടെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എന്റെ മാന്യസ്തേഹിതനായ വിദ്വാൻ കേ. ഒ. ഗോപാലഗണകൻ അവർകൾ നിഷ്കഷയോടുകൂടി ഇതുകൃതി പരിശോധിച്ചു സമസമായ തന്റെ അഭിപ്രായമയച്ചുതന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള എന്റെ അകൈതവമായ നന്ദിയേയും ഇവിടെപ്പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. അച്ചടിക്കുന്നതിനു വേണ്ട പ്രോത്സാഹനംചെയ്ത സഹായിച്ച “ശ്രീഭാഗവതപ്രസ്സ്” പ്രവർത്തകന്മാരോടും എന്നിക്കുള്ള നന്ദിയെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ചെറു പുസ്തകത്തെ സജ്ജനസമക്ഷം പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കെ. ജി. ദാസ്സ്.

അവതാരിക.

ഭാഷാപദ്യസാഹിത്യം വണ്ഡകാര്യങ്ങളെക്കൊണ്ടാണല്ലോ ഇന്നു സവിശേഷം ശോഭിക്കുന്നത്. മഹാകാവ്യങ്ങളുടെ കാലം ഏതാണ്ടു കഴിഞ്ഞതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഏതെങ്കിലും കഥയെ ആസ്പദമാക്കി കൃത്രിമങ്ങളായ വണ്ണനകളാലും അനുഭവവിരുദ്ധങ്ങളായ കല്പനകളാലും വൈരസൃജനങ്ങളായ അലങ്കാരപ്പണികളാലും കാവ്യരചന നിർമ്മിച്ചുകളയാമെന്ന് ആധുനികകവികൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. പ്രയുത, പരിതസ്ഥിതികളെ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചും പരിഷ്കൃതമനോഭാവം പ്രദർശിപ്പിച്ചും ജീവിതപന്ഥാവിനെ പ്രകാശിപ്പിച്ചും, ഏതെങ്കിലും വികാരാധീനമാക്കിയും കാവ്യനിർമ്മാണം ചെയ്യാം ഇപ്പോഴത്തെ പതിവ്. ലോകത്തിന്റെ സത്യാവസ്ഥയെ പരോക്ഷരീതിയിൽ പ്രാചീനസമ്പ്രദായങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നതിൽ ജനങ്ങൾ വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് ഒട്ടും അശ്വസ്തകരവുമല്ല.

“കുചേലമന്ദിരത്തിലെ ശ്രീദേവി” എന്ന ഈ ചെറുകാവ്യം പുരാണകഥോപകല്പിതമാണെന്നു ചേർക്കേണ്ടവോൾ തോന്നുമെങ്കിലും വായിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അനുഭവം മറിച്ചാണുണ്ടാവുക. കവിയുടെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വിവിധാശയങ്ങളെ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഒരു സമുചിതസന്ദർഭം സമ്പാദിക്കുക മാത്രമാണ് കഥാസാഹിത്യംകൊണ്ടു സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. കുചേലകഥയെ പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ കവികളും വായനക്കാരും കുചേലനെ

ത്രം അനുഗമിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് ഇതരപ്രബന്ധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടുകാണുന്നത്; അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയുടേയും പുത്രന്മാരുടേയും കഥ മിക്കവാറും അപ്രധാനമായി കിടക്കുന്നതേയുള്ളൂ. പ്രസ്തുത കാവ്യം വായിക്കുമ്പോൾ നാം ക്ഷേപലനെ വിട്ടിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീണ്മൃതത്തിൽതന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു. അവിടെ പരിഭ്രമിച്ചുകഴിയുന്ന സാധ്യയുടേയും ക്ഷുൽപരവശരായി കഴങ്ങുന്ന ബാലന്മാരുടേയും സമ്പർക്കമാണ് നമുക്കു ലഭിക്കുന്നത്. ഈ വ്യതിയാനം എത്രയും മനോഹരവും കവിയുടെ ആശയങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കാൻ സഹായകവും ആയിട്ടുണ്ടെന്നു നിർമ്മത്സരന്മാർ സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല.

“അകമലരിലണഞ്ഞ ദുഃഖമെല്ലാ-
മകലുവതിന്നു ക്ഷേപലഭൂസുരേന്ദ്രൻ
ഹരിപദകമലം നിനച്ചുപോയോ-
രളവിലഹോ നിജ പത്നി മാഴ്കിവാണാൾ”.

എന്നാണ് കാവ്യം ആരംഭിക്കുന്നത്. ക്ഷേപലപത്നി വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ നമ്മുടെ മനസ്സ് ആ സ്ത്രീയെ സമീപിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവരുടെ ഭയനീയസ്ഥിതിയാണു നാം കാണുന്നത്. വിവശനായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആത്മവല്ലഭന്റെ തല്ലാലാ വസ്ഥയെപ്പറ്റി ആ സുചരിത വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കട്ടികൾ വിശന്നു കരയുന്നതു കേൾക്കുകയും അഗ്നിയിൽ തൈലധാരയെന്നപോലെ ആ രോദനം അവരുടെ സന്താപത്തെ ശതഗുണം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ,

“യദകലവര! നിൻസതീർത്വനാം ഭൂ-
സുരന്യുടെ പുത്രമിഷ്ടപത്നിതാനും

കടനമധികമാന്നിട്ടുണ്ടതോരാ-

തവിയെവസിപ്പിച്ച യോഗ്യമോ മരാരോ!"

എന്ന് ഭഗവാനിൽ സങ്കടം സമർപ്പിക്കയല്ലാതെ ഗത്യന്തരം ആ സ്ത്രീ കാണുന്നില്ല. ഈ പദ്യത്തിലേ ശോകഭക്തി പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ സങ്കലനം അത്യധികം ഹൃദയാവർജ്ജകമായിരിക്കുന്നു. അനന്തരം കുട്ടികളുടെ വിലാപമാണു നാം കേൾക്കുന്നത്. അവർ ശാന്തമായി അമ്മയെ ഭ്രഷ്ടിക്കുകൂടി ചെയ്തിട്ടും ആ പുത്രവത്സല കോപാക്രാന്തയാകാതെ അവർക്കു സദുപദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതേയുള്ളൂ. അമ്മയുടെ വചനാമൃതം പാനംചെയ്തപ്പോൾ കുട്ടികൾക്ക് ഏതാണൊരു സമാധാനമായി. അപ്പോൾ ഉചിതജ്ഞായ മാതാവു് ഗൌരവതരങ്ങളായ ചില ജീവിതരത്നങ്ങളെക്കൂടി ലളിതമായി ഉപദേശിക്കാൻ തുടങ്ങി. നേരം വൈകിയപ്പോൾ അമ്മയും കുട്ടികളും സ്നാനം കഴിഞ്ഞു ഈശ്വരപൂജകൾ ചെയ്യുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണു സ്ത്രീദേവിയുടെ ആവിർഭാവം.

E 411

“വണ്ടാരണിക്കഴലൊതുക്കി വിചിത്രരത്നം
കൊണ്ടാടുമുജ്വലകിരീടമണിഞ്ഞുമന്ദം
വണ്ടാത്തട്ടത്തുവിലസും മലർമാലചാത്തി-
ക്കൊണ്ടാശ്ശിരസ്സധികമംഗളമേകിട്ടുന്ന്”.

ഇത്രാദി ദേവീവർണ്ണനയും ദേവീപ്രസാദത്താൽ വന്നു കൂടിയ

“ദന്താവളങ്ങൾ തുറഗങ്ങൾ വൃഷ്ടങ്ങൾ ഗോക്കൾ
ചന്തംകലൻ ചെറുവത്സകവുന്ദവും ഹാ!
ചിന്താധികമലവിഭൂതിചൊരിഞ്ഞജസ്രം
ഹന്താരണേന്ദ്രനിലയത്തിൽ വിളങ്ങിട്ടുന്ന്”

ഇത്രാദിയായ പരിണാമഭേദങ്ങളും ഏറ്റവും ഹൃദ്യങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ഒടുക്കം ആപതിവ്രത “ഭർതൃശ്രീപാദവും പാ-

ത്തമമളവിൽ" കേവലഭൂസുരൻ/വരുന്നതു കാണുകയും ആ ഭാഗവതോത്തമൻ "ഭക്ത്യാതന്മദിരത്തിൽ ദൃതരൊടുമൊരുമിച്ചാത്തഭാരങ്ങളോടും" വാഴുന്നതുകണ്ട് നാം ചരിതാത്മരാകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇനി, ഈ കൃതിയുടെ കർത്താവായ മിസ്റ്റർ കെ. ജി. ഓസ്റ്റിനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാസരണിയേയും പറ്റി അല്പം പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിയുടെ മഹനീയസാന്നിദ്ധ്യത്താൽ പരിപാവനമായ ആറന്മുളയാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദേശം. അതുതന്നെ കൃഷ്ണഭക്തിസംവർദ്ധകമായ ഈ കൃതിക്ക് മഹത്വം വരുത്തുന്നുണ്ട്. പ്രസിദ്ധപണ്ഡിതാഗ്രേസരനായിരുന്ന ആറന്മുള മംഗലപ്പള്ളിൽ കുമാരൻ മുസ്സവർകളിൽനിന്നും സംസ്കൃതവും ജ്യോതിഷവും അഭ്യസിച്ചു് ഒരൊന്നാംതരം ജ്യോത്സ്യനെന്നു പേർ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള മിസ്റ്റർ ഓസ്റ്റ് ഒരു തികഞ്ഞ വാസനാകവികൂടിയാണെന്നു ഞാനറിഞ്ഞതു് ഈ കൃതി വായിച്ചപ്പോൾമാത്രമാണ്. പല അവസരങ്ങളിലും പല പദ്യങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ ഇദ്ദേഹം ഈശ്വരസ്തോത്രരൂപത്തിൽ "വേദാന്തഗാനമാലിക" എന്നൊരു കൃതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയ്ക്കുള്ള ശ്രീതിരാമണീയകവും ശത്രുാഗുണവും സഹൃദയന്മാരെ നല്ലപോലെ രസിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല. പ്രാസത്തിനുവേണ്ടി കിടന്നു ക്ലേശിക്കാതെയും, ഉചിതങ്ങളായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രം അലങ്കാരസന്നിവേശംചെയ്തും ഉത്തമജീവിതാദർശങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചും ഇദ്ദേഹം തുറന്നുകാണിച്ചിട്ടുള്ള കവിതാമാതൃം ഏറ്റവും സുഗമവും യുവകവികൾക്ക് സർവ്വമാ അനുകരണീയവും ആണെന്ന് നിശ്ശങ്കം അഭിപ്രായപ്പെടാം. മേൽപറഞ്ഞ ഗുണങ്ങളെ ദാഷാസ്തീകരിപ്പാൻ ഉദാഹരണങ്ങൾ

സുലഭങ്ങളാണെങ്കിലും ചിലതു മാത്രം എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. ബാലധർമ്മോപദേശഘട്ടത്തിലുള്ള

പ. “ധനഹീനൻ ഭൂമിതന്നിലി-

ല്ലൊരുമാനം ദ്വിജവംശ്യനാകിലും
മധുവർജ്ജിതമായശിംശിപാ-
മലരും തെണ്ടുകയില്ല വണ്ടുകൾ”.

൨. “സ്നേഹമെന്നതു മാതാവിൻ-

സാരമാം ധർമ്മമോഷ്ടവിൻ
നാളികേരത്തിലാളുന്ന

നീരാമാൻ ചേർത്തതാകുമോ”. എന്നപദ്യങ്ങളോ

ഗ്രഹത്തിൽ സമ്പ്രദീപം കത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റിയുള്ള

൩ “നരമലർച്ചെറുമലകൾ ചേർന്നാ-
നിലവിളക്കു ലസിപ്പതു പാഷ്ഠവോർ

മലരിൽ മാനിനിതൻകനകാഭമാം
നിലയമെന്നു നിനച്ചു നമിച്ചിടും”

എന്ന പദ്യവും, കചേലപ്രത്യാഗമനഘട്ടത്തിലെ

൪. പ്രാദേശമാംമലർവിടിൻ മനോഹരശ്രീ

ചാത്തുന്ന ഭാരതചിന്താകിയ കേസരങ്ങൾ

ചിത്തംബരതലിലണിതിങ്ങിവിരിഞ്ഞുനീളെ-
ത്താരങ്ങളാം നരസുമങ്ങളിറന്നുവീണു”

എന്ന പ്രഭാതവർണ്ണനയും സമചിതശബ്ദാത്മാലങ്കാരങ്ങളുടെ സുരഭിലസംഗ്രഹത്താൽ എത്രതേരമാളും സമഞ്ജസങ്ങളായ്കുന്നു പ്രത്യേകം വിവര്യപ്പെടേണ്ടതില്ല.

അഞ്ചു സർക്കുളുള്ള ഈ ലഘുകാവ്യത്തിൽ ബാലനാമം ബാലികമാരും അവഗ്ധം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായ പല ജീവിതതത്വങ്ങളും ലളിതമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ഗ്രന്ഥം അത്തരക്കാർക്ക് വിശേഷിച്ചും ഒരു വിശിഷ്ടസമ്പത്തായിരിക്കുന്നതാണ്. സരസ്വതകോമളവും വാസനാഭാസുരവുമായ ഈ കൃതിക്കു പ്രചുര പ്രചാരത്തേയും മിസ്സർ ഓസ്റ്റിൻ അഭൂതമനുഭവപര്യന്തേയും ആശംസിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അവതാരികയെ സമാപിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം	}	വിഭാൻ
16-4-1167.		സി. ഐ. ഗോപാലപിള്ള ബി. എ.

കുചേലമന്ദിരത്തിലേ ശ്രീദേവി.

ഒന്നാംസകുലം

അകമലരിലണഞ്ഞ മുഖമെല്ലാ-
മകലുവതിന്നു കുചേലഭൂസുരേന്ദ്രൻ
ഹരിപദകമലം നിനച്ചുപോയോ-
രളവിലഹോ! നിജപതി മാഴ്കിവാണാരും. 1

കുച മന്ദിരികൃതം, കഴിഞ്ഞു കണ്ണം-
കവിളി, മുയൽ വിടിൻ നാസികാഗ്രം
കുചയുഗളമൊതുങ്ങി മാറി, ലെല്ലിൻ-
നിരനിലവിട്ടു കിളൻ പാർശ്വഭാഗം. 2

വയർ മുതുകൊടുത്തു, ഭിന്നമാംവെൺ-
പുടവയുടുത്തു, മുകുന്ദാസപതി
നിജതനയരൊട്ടൊത്തു ജീണ്മാതൻ-
ഗൃഹമതിൽ വാണിതി ചിന്തചെയ്തു സാധവി. 3

“ഹരിഹരി! മമ കാന്തനില്ലൊഴുക്കേ-
പ്പരിസരഭൂവിലണഞ്ഞുവോ? മരാരെ!
പെരുവഴി തിരിയാതുഴന്നിടുന്നോ?
പരവശനായ് ചിശിയാൽ വലഞ്ഞിടുന്നോ? 4

പ്രിയതമനശനത്തിനില്ല ലേശം-
പ്രിയ, മവിടുന്നു കഴക്കുകില്ലതെല്ലം
ഭയമിതിലുളവാത് കൈക്കൊല്ലാറ്റുതെ!
പ്രിയനരവിന്ദവിലോചനശ്രീതൻതാൻ. 5

വരുമധികവിപത്തു നാരിയാരതൻ-
 വരന്റെ വാങ് മരവെടിഞ്ഞുവാണിരുന്നാൽ
 കരുതുകിലഹമാത്മനാഥനെന്ദോ-
 ണഭിമതമായതു കാത്തിടുന്നു നിത്യം.

6

പണിപലടമിരപ്പതിന്നു, കീറ-
 ത്തുണിയുമടുത്തു നടന്നിടാൻപ്രയാസം
 ഫണിശയന! മുകുന്ദ! പത്മനാഭാ!
 തുണതവപാദസരോജയുഗമകം മേ.

7

തനയരിത! വിശന്നു വാസുദേവാ!
 പരവശരായ് ബത കേണിടുന്നു പാരം
 പതിയണമിഹനിൻകടാക്ഷലോലാ-
 മുത,മതിനാദരവോടു കൂപ്പിടുന്നേൻ,

8

ഒരുമനുജനെമാത്രകൊണ്ടുതാഴ്ത്തു-
 ന്നതിന്നുമയത്തുവതിന്നുമങ്ങുപോരേ?
 ജഗദധിപ! ഭവൽപടങ്ങുളല്ലാ-
 തൊരുഗതി വേറെയെന്നിക്കു പാരിലില്ല.

9

യദുകലവര! നിൻസതീത്വ്വനാം ഭൂ-
 സുരന്റെ പുത്രമിഷ്ടപതിതാനം
 കടനമധികമാന്നിടുന്നതോരാ-
 തവിടെ വസിപ്പതു യോഗ്യമോ? മരാരെ!"

10

ഇതിപലവിധമോത്തു ഭൂസുരസ്ത്രീ
 മധുരിപുതന്നെന്നിച്ചു വാണിടുമ്പോൾ
 നിജതനയർ വിശപ്പിനാൽവലഞ്ഞാ-
 ള്ളുണവതിയോടു കഥിച്ചു മന്ദമേവം.

11

“പ്രിയജനനി! വിശ്വനന്ദിരിടംനിൽ-
തനയരിലേതു വിചാരശൂന്യയാവാൻ?
കനിവിനൊടുങ്ങമാത്രമെങ്കിലും വ-
ല്ലതുമിഹ നൽകിട്ടുവാനൊരുങ്ങിടേണം.

12

തവസുതരൊരുപോലെ ഭുജമാന്മാർ-
തളിർകരിയുന്നതറിഞ്ഞിടാതജസ്രം
വെറുമലസതപൂണ്ടു വാണുകൊണ്ടാ-
ലതുബത! ഞങ്ങളുടെ ദുർദ്ദശാപ്രഭാവം.

13

ഒരുവളിലുരഗം ജനിക്കിലും ത-
ള്ളിട്ടുവതിനാഞ്ഞിടുകില്ല തള്ളയായാൽ
ഇതിപഴമൊഴി പാഴിലാക്കുവാനായ്-
തുടരരുതമ്മ, സുകർമ്മമല്ലിതോത്താൽ.

14

അയൽമാമതിൽമേവുമണ്ണികൾക്കി-
ത്തിരി പശിപോലുമടുത്തിടാതെന്നിത്യം
പലധിധമശനംകൊടുത്തിടുന്നു-
ണ്ടുടയവരിഷ്ടതയമ്മയോർത്തുനോക്കു,

15

അവരൊടു സമമായ് വരേണ്ട, തന്നാ-
ലുതകവതെന്തെന്നുക വേഗമില്ലാൾ
ഫിതമൊടു ലാലുവായ് തരുന്ന ഭോജ്യം-
മതി, യതുകൊണ്ടിഹ തൃപ്തിപൂണ്ടുകൊള്ളാം.

16

പശിയധികമയന്നിടുന്നു, ദേഹം
കുറുനിലവിട്ടു കഴങ്ങി വാടിടുന്നു;
യമനിയമഗുണാഭിയുക്തയെപ്പോൽ
ജനനിയിതെന്തു നിനച്ചിടാതിരിപ്പൂ.”

17

ഭാഭിഭൃപ്രഭൃഷണമണാളവിശേഷവാത്ത് -
 യോരോന്നമോത്തലസയായി വസിച്ചിടുമ്പോൾ
 പാരം വിശന്ന സുതരോതിന വാക്യമെല്ലാ-
 മാരാഞ്ഞിവണ്ണമവളായവരോടൊരച്ചാൾ.

18

ഒന്നാംസർഗ്ഗം സമാപ്തം.

രണ്ടാം സർഗ്ഗം.

“വശമില്ലവിശപ്പുപോക്കുവാ-
 നിവളാലെന്നു ധരിക്കുകക്കളെ!
 ശിശുവർഗ്ഗമറിഞ്ഞിരിക്കുമോ?
 സുഖദുഃഖങ്ങൾ ഭവിപ്പതുശിയിൽ.

1

മനതാരിലുദിച്ചതോതിടം
 ഗുണഭോജനനിനയാതെ കട്ടികൾ
 അതുപാക്കിലവർക്കു നിത്യവും
 പതിവാണെന്നുധരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.

2

സുതരെ! പശിതുമരമെന്നമോ
 കരുതിടുന്നുബുധപ്രമാണികൾ
 അതുകർമ്മവിരക്തിമാർഗ്ഗമായ് -
 കരുതാമെന്നതു ചിന്തയായതിൽ.

3

സുഖമെന്നസുഖംനിനയ്ക്കിലെ-
 ന്നിതിനാർസാക്ഷി ജഗത്തിലോർക്കുകിൽ?
 അസുഖംസുഖമെന്നിവയ്ക്കു നേർ-
 വഴികാട്ടുന്നതു കർമ്മമല്ലയോ?

4

ഒരുവൻ സ്ഥിരസ്ഥിതിനേകിലും-
 മനസ്സുപൂർണ്ണസുഖാപ്തനായിട്ടും
 എവിടുന്നുദയംതുടന്നു താ-
 നവിടെച്ചേർന്നുലയിക്കുമായവൻ.

5

ചതി, ഭീഷണി, മോഷണങ്ങൾ, ഒള-
 നിവകൊണ്ടാർജ്ജിതമാം മഹായനം
 ചിതമല്ല; തുണാഗ്രന്ഥിനുപോൽ-
 ഭവിക്കും; സുസ്ഥിരമല്ലിതാരിലും.

6

ഇതരർക്കുസുഖംവരുന്നതോ-
 തെന്താനാളുംപകത്തോന്നിവാഴൊലാ
 വരുമീശപരകോപമീവിയും-
 കരുതും മാനുഷനില്ലസംശയം.

അശനാന്തിവളർന്നുവന്നിട്ടു-
 നവനില്ലതവ്വമുറവെസുവും
 അതുമല്ലസമസ്തരൂപവര-
 ത്തിട്ടുമാപ്പുരുഷനില്ലസെഷ്യവും.

8

ഒരുവർക്കുമൊരേനിലയ്ക്കുമോ!
 നിലനില്ക്കാനുരുചകുമെന്നപോൽ-
 തിരിയുന്നധനപ്രഭാവമെ-
 ന്നറിതേണം മമബാലരേവരും.

9

വെറുമണ്ണികൾ നിങ്ങളിൽ പ്രിയം-
 കുറവെന്നെങ്ങിനെ ചിന്തചെയ്തുവോ!
 ഹാഹ! മാനുഷരാത്മമാനസം-
 തിരിയാതന്യമതം ഗ്രഹിക്കുമോ?

10

ശിശുപാലനമത്രഭംഗിയായ്-

വശമാണെന്നിലതൊക്കെ നിഷ്ഠമാലം

പലവിദ്യപഠിച്ചുമന്ദനായ്-

മരവും മാനുഷനെന്നപോലെയായ്.

11

അതിനിള, നിരത്ത്വാക്യ, മ-

ജപലമാണിന്ദ, യിവറിലൊന്നിലും

പതിയാതെ സുശാന്തശീലമാ-

യധുനാവാഴ്ത്തമോക്കിന്ദേവരും.

12

അറിവേറിന നിങ്ങൾ തൻപിതാ.

വകതാർ വെന്തു മുക്കുസന്നിധയ

വീരവോടിയുനാളുഷസ്സിലാ-

തരനായ് താൻതന്നിയേഗമിച്ചതെ.

13

മുകിൽവണ്ണസതീർത്വനായ് പിതാ-

ഗുരുഗേഹത്തിലമൻ വാർത്തകൾ

അകതാരിൽമറന്നിരിക്കയി-

ല്ലഖിലാത്മാവിലുമാളുമച്ഛതൻ.

14

സുഖഭക്ഷണമേകിനിങ്ങളെ

സ്സുഖമായ്തന്നെ വളർത്തുവാനുമോ.

മധുസുഭനനത്ര വല്ലഭം

സഖിയാം വിപ്രനവ്കമോക്ഷവിൻ.

15

വരുമേകദിനത്തിനുള്ളിലെൻ-

പ്രിയനാമാരണസുരിമാർമണി

ശരണാഗതവത്സലൻ കനി-

ഞ്ഞരമാനന്ദമിയന്നനിണ്ണയം.

16

ഇതുകാലമിവർക്കുതൊരി-
 പ്പരിതാപാതപമാനുമാറിടും
 മനോന്തകപൃജ്ഞാനാരോ-
 രമണൻതൻ കരുണാപയസ്സിനാൽ.

17

സുതരെ! യിവളിന്നലെപ്പലേ-
 സദനംതോരമിരുന്നിടംവിയെഴ
 ചിലരെന്നൊടുരച്ചതല്ലമായ്-
 പ്പറയാഴായതുകേൾപ്പിനേവരും.

18

കൃഷി, കൈത്തൊഴിൽ, വാണിജ്യം, ജെ-
 ന്നിവചെയ്യും മനുജന്നൊരിക്കലും
 വരികില്ലാത്തദുഃഖമുഴിയിൽ-
 പ്പരമാനന്ദമിയന്നു വാണിടാം.

19

മടിയെന്നതുനാശമാതുകാ-
 പടി, ഞെന്നോത്തുവസിപ്പിടാത്തവൻ
 പൊടിയും, പൊടിപോലുമേതിനും-
 കിടയാതാകല ഭാവമാണിടും.

20

അരുളട്ടെ സമസ്തമീശ്വരൻ
 സ്ഥിരമായ് ധാന്യധനാദിയെന്നനാം
 കരൾതന്നിലറച്ചുകരായ്-
 വരികിൽഭൈവതത്രനല്കമോ?

21

സ്ഥിരഭക്തിയൊടേതുകർമ്മവും
 പരമസ്വാമിമൊഴാതചെയ്തിലും
 ചൊരിയും ജഗദീശ്വരൻകൃപാ-
 മുത, മല്ലാതുളയാകയില്ലയൊ!

22

ഭരണത്തിനു സൂക്ഷ്മബുദ്ധിതാൻ -
കരണം, പാഠിലതോപ്പിനേവരും
വരണം ധനമെങ്കിലുർജ്ജിതം -
വരണം സത്യമതൊന്നിലേവരും.

23

ധനമീനനു ഭൂമിതന്നിലി -
ഒല്ലാത്തമാനം ദ്വിജവംശ്യനാകിലും
മധുവർജ്ജിതമായ ശിംശിപാ -
മലരും തെണ്ടുകയില്ലവണ്ടുകൾ.

24

ഛ ഛ! യാചകരെത്രയോഗ്രഹം
തിരയുന്നണ്ടശനം ലഭിക്കുവാൻ
ചിപർവല്ലതുമേകിലാം ചില -
ക്കിറരെക്കാണതനിഷ്ടമായ് വരാം.

25

സ്വയമേവ സുയത്നമുറുചെയ് -
തുളവാമേതിലുമുണ്ടുകേതിതാൻ
അതിൽനാശമകപ്പെടാതവൻ -
കരുതും വേണ്ടവിധം സ്വകാർത്ഥമായ്.

26

സഖി! യാചനവിട്ടുനിങ്ങളും
ഗൃഹകൃത്യങ്ങൾ വരിച്ചുനാരതം
സുതർതന്നൊടുമൊത്തുവാഴ്കയെ -
ന്നിറരെന്നോടുകൊള്ളേതോർക്കുവിൻ."

27

ജനനിസദഞ്ചരോതും ചാരവാക്യാമൃതത്താ -
ലകമലർവികസിച്ഛാബ്ധാലകന്മാരശേഷം
പറക പറകതായെ! സൽസദാചാരമെല്ലാ -
മറിവതിനഭിലാഷം പാരമെന്നോതിഭക്ത്യാ.

28

രണ്ടാംസർഗ്ഗം സമാപ്തം.

മുന്നാസക്തം

കൊച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളോശിച്ചോ-
രുച്ചുമാവാകിനത്തരം
സ്വപരമാനസയാമാതാ-
വിമരപോലേവമോതിനാരം.

1

“എന്നാൽഞാൻ ചൊന്നിട്ടുവാക്യ-
മുണ്ണിമാർന്നിങ്ങരകേരക്കുവിൻ
ഭണ്ഡമററിട്ടുവാനുണ്ണി-
ക്കണ്ണനിൽകേതിയുത്തമം.

2

ഏതുമൊന്നുതുങ്ങുമ്പോ-
ളുതിശാന്തിയൊടീശനെ-
സമൃതിചെയ്തുവണങ്ങേണ-
മിതുസജ്ജനസമ്മതം.

3

ദൈവശക്തിയിതാ! ലോക-
മെങ്ങുമിടുന്നികാണതു്
ദൈവമാണേതിനുംസാക്ഷി-
യെന്നുപാത്രവസിക്കണം.

4

ദിനനാഥനഹോചെയ്യ-
മുദയാസ്തമയങ്ങളുപോൽ
മനുജോത്സവസംസാര-
ത്തികുവോക്കുകബാലരെ!

5

അതിരാവിലെയെൻപത്ര-
 ഐശ്വര്യമേകദനം
 മനതാമിൻനിനച്ചോരോ-
 തൊഴിൽചെയ്യണമൊരാൾ.

6

ജഗദീശ്വരനിൽഭക്തി-
 കലരുന്നരണ്ടുശിയിൽ
 ധനവുംധാന്യവും മേന്മയ്ക്കു-
 വളരുന്നതീയംവരും.

7

ജനകാജ്ഞയിലെന്നതു-
 സ്ഥിതിപൂണ്ടുവസിപ്പവൻ
 ജനപൂജ്യനയാണെന്നും
 ക്ഷിതിതന്നിലമർന്നിടും.

8

നിജപത്രരിൽവാത്സല്യം
 നിലനിൽക്കുന്നതാതനിൽ
 ഗുണമുള്ളതിൽവാണിട-
 മഖിലേശ്വരനെന്നപോൽ.

6

രാമ്യവംശജനാംരാമൻ
 പ്രിയപത്നിയുമായ് മദം
 അതിമേലുരവനത്തിൽപോ-
 തിതുതൻപിതൃരാജന്തയാൽ.

10

ഹരിഭദ്രനിൽനാഭകുതി-
 കരുതുംപോലെനിത്യവും
 ജനകൻപദതാർകൃഷ്ണ-
 നവനംഭരണമോത്തമൻ.

11

അമ്മതന്നിലുണ്ടായും
തിന്മതോന്നിടം സിംഹക്കാലം.
അമ്മയാണിഹലോകത്തിൽ
നന്മചെപ്പുതുനമ്മളിൽ.

12

ഗർഭകാലം മുതൽക്കുത-
ദഃഖമമ്മസഹിച്ചതാൻ
അർക്കന്മാരിലൊക്കെയും
ചേർത്തിട്ടുനന്നു മോക്ഷവിൻ.

13

മാതാചെയ്യും ഗുണംതെല്ല-
മീനാമെന്തറിയുന്നതും
വേധാവിനുമറിഞ്ഞിടം.
നാമോ മാതുഗുണോത്സവം.

14

സ്നേഹമെന്നതുമാതാവിൻ
സാരമാം ധമ്മമോക്ഷവിൻ
നാളികേരത്തിലാളുന്ന
നീരാറാൻ ചേർത്തതാകുമോ?

15

എന്തിനേറെയുരയ്ക്കുന്നെൻ-
ചന്തമേറിനബാലരെ;
സ്വന്തമാത്രപദാംഭോജം
ചിന്തചെയ്തുവണങ്ങണം.

16

ഗുരുതന്നിലഹോഭക്തി-
കലരേണമനാരതം
ഗുരുനിന്ദിതനാം മർത്യ-
നളവാകില്ല നന്മകൾ.

17

അഖിലംഗുരുവെന്നല്ലാ-
തകന്മാരിലുദിക്കാലാ
മമ ബാലകരേ! സാക്ഷാൽ
ഗുരുവാംഭാവമോർക്കുവിൻ.

18

സോദരീസോദരന്മാരിൽ
സ്നേഹമെന്നതകറൊലാ
ഏതുമാനുഷനോടും നാം
ശാന്തരായ് പെരുമാറണം.

19

പ്രാണിവർഗ്ഗമശേഷം തൻ-
പ്രാണനോടു സമാനമായ്
കാണുവാനഭ്യസിക്കേണ-
മാരുമുഴിയിലോർക്കുവിൻ.

20

മുഷ്ടസംഗത്തിനാലേററം
മുഷ്ടനായ് വരുമേവനും
ശിഷ്ടരോടുള്ള യോഗത്താൽ
മുഷ്ടരും ശിഷ്ടരായിട്ടും.

21

ചിത്തവാക്കുകളാരോടും
ചിത്തുചൊല്ലുതന്മാരുമെ
നേർത്തനന്മകൾതൻനാവാൽ
ചേർത്തിട്ടുന്നിതുസജ്ജനം.

22

കളുവോതിനടന്നീടും
ജളനോടികൂടാലാ
നോടികൊണ്ടുപമാനംനേ-
രിട്ടുമാതവനോർക്കുവിൻ.

23

നന്നയാമൊട്ടമോതീടൊ-
 ല്ലന്നമാത്രവുമാരുമേ
 നന്നമൊല്ലമവൻഭോഷ-
 മണിയെന്നു വരാകൂമാൽ.

24

ഇന്നും നാളയുമെന്നുള്ള -
 തെന്നും വന്നുഭവിച്ചിട്ടും
 ഇന്നുചെയ്യേണ്ടതാംകാര്യം
 നാളയാമെന്നുവെക്കൊലാ.

25

വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെപ്പോഴും
 മുസാഫിഷേണമേവനും
 വിദ്യാവിജ്ഞൻജഗൽസത്തായ് -
 വർത്തിക്കുന്നു ചരം ചിരം.

26

ശുചിയെല്ലാജനത്തിന്നും
 മുചിതംതന്നെ പാർക്കു ചിൻ
 ശുചിയില്ലായ്താൽ രോഗ-
 മചിരേണഭവിച്ചിട്ടും."

27

ഇത്ഥം പത്രരിമാമഹീസുരവധു-
 രത്നംപൊഴിച്ചിട്ടുമാ-
 സ്സത്താംവാങ്മധുവാസപിച്ചുവരലം
 സംതുപ്തരാജേവിനാർ
 ചിക്കെന്നട്ടിനന്തിയിങ്കലവളാ-
 ശ്രീകൃഷ്ണപാദാംബുജം-
 ചിത്തേചേത്തഗ്രഹാഭിശുദ്ധിമുറപോൽ-
 ചെല്ലാനെന്നരുങ്ങീടിനാൾ.

28

മുനാംസദ്ഗുണം സമാപ്തം.

നാലാംസ്കന്ദം

പഴകിവീണൊരുമന്ദിരമെങ്കിലും
പിഴവരാതെവെടിപ്പുവരുത്തിനാൾ.
അഴകിനാലുലകിൽഫലമെന്തു? ന-
ല്ലഴകകൾവിശുദ്ധിയിൽനിന്നും.

1

നടയിലൂടെവിഗ്രഹമരമ്പുതൻ-
നടയുമാടലകന്നറിയുംവിധം
പൊടികളാകെയടിച്ചുകുളഞ്ഞിങ്ങേ
രധടിതിയാമഹനീയകലാംഗനാ.

2

ലഘുതരം ചിലമൺകലപാത്രമു-
ള്ള പയഴക്കുകുളഞ്ഞവരമെച്ചമായ്,
പരിസരസ്ഥലശുദ്ധിവരുത്തുവാ-
നഥതളിച്ചിതു ഗോമയനീർമുദാ.

3

ദിജവധൂമണിമാക്കിതുതൃപ്തമു-
ല്ലിതിവിചാരമശേഷവുമെന്നിയെ
തനതു കാഴ്ചമതിന്നഭിമാനമേ
കരുതിടാതെവരിച്ചതുയോഗ്യമായ്.

4

അഥമുരായിവളൺകഴങ്ങിയാ-
മഹതിമന്ദമണഞ്ഞുതന്തുജരെ,
സദയമാലരപൂവ്വമെടുത്തുതൻ-
മടിയിൽവച്ചുവളീവിധമോതിനാൾ.

5

“അഹഹ! സാഹസമെന്തിവരുംചെയ്തതെൻ-
സുതരതീവ വിശന്നുതളുപ്പോയ”
ഭൂമിന്നീവിധ മെൽനാടിലസ്ഥലെ
ലിഖിതമേകിയതത്തുതമത്തുതം.”

6

നയന്നീർമഴയേറുകവിരത്തടം
നിയമമറുകഴിഞ്ഞുപതിഞ്ഞുപോയ”
തിലജ ലേശമെഴുത്തശിരോരുഹം
പലവഴിക്കുപിരിഞ്ഞുപറഞ്ഞുപോയ”,

7

കൊടിയ പട്ടിണികൊണ്ടു ചടച്ചുമെയ് -
തടവിടാൻനമ്മമടിച്ചുമാ!
പൊടിയുമെല്ലരയേറുകശിശുക്കൾത-
ന്നടയ തോലുട ലെന്നുനിനയ്യാൽ. (യുഗ്മകം)

8

മടിയിൽവീണമയങ്ങിയ ബാലരെ-
യുടനെടുത്തു കിടത്തി പതുക്കവെ
കെടുതികൊണ്ടുപിപെട്ടൊരവസ്ഥയാ-
മടുമാഴിക്കൊരുലേശവുമില്ലാമാ!

9

പശിപൊരാതെകഴുത്തു മയങ്ങിവി-
ണമിതപീഡകലൻതരുജരെ
സദയമമ്മയുണർത്തിയെടുത്തുകൊ-
ണ്ടഥകളിപ്പതിനാശുഗമിച്ചുടൻ.

10

സ്തൂടികകാന്തികലൻപയസ്സെഴും
തടിനിപുകിയവാരതികെരതുകും
രധടിതിതെന്നലടിച്ചുയരുണൊരാ-
ത്തിരകളോതിയ ചക്കൊരുമംഗളം.

11

പതകളാനദിതൻകിരമാലയാൽ -
 പതറിടുന്നതു പാക്കിലസംശയം
 പതിമനോമകരസ്ഥിത വന്നതോ -
 ത്തതികളുമലമാൻ വിരിക്കയാം.

12

അഹഹ! താണൊഴുകുന്നദിപിൻതിരി -
 ണ്ഞതിമികൾക്കിയൊരുകഥിക്കയൊ!
 ഇതിനിനയ്ക്കുമൊഴുകിലയന്നിടം
 തിരകളുടനെന്നിപ്പതു കാണുവോർ.

13

സരസമാനദിതന്നിലിറങ്ങിനി -
 ന്ന ചർകളി ചുയമാകുമമേവരം
 സലിലകർമ്മമാൻമ ഭാനവിൻ
 മുഴുപടക്കൾ ഭജിച്ചു സഭകേതരായ്.

14

കളികഴിഞ്ഞു മുറയ്ക്കു വർവന്നു തൽ -
 ഗ്രഹമതികലിരുന്ന യഥോപിതം
 ധവളഭൂതിധരിച്ചുകളേബരം
 സുഭഗമാക്കിവസിപ്പിച്ചുവിശു ചരായ്.

15

ഇന്നു ഹോമരയുന്നതിനൊട്ടു മുൻ -
 പനഘോരമവൾ വച്ചുവിളക്കുതിൽ
 കനകകാന്തിവഹിച്ചൊരുജീപ്തിതൻ -
 നിലകെട്ടാതെകിളൻ സുലക്ഷണം.

16

നരമലർച്ചെരമാലകൾ ചേർത്തൊരാ -
 നിലവിളക്കുലസിപ്പതു പാക്കുവോർ
 മലരിൽമാനിനിതൻകനകാഭാസം -
 നിലയമെന്നുനിന്നു നമിച്ചിടും.

17

ഗജമുഖൻ, ഭുവനേശ്വരി, യെന്നിവ-
 ക്കുള്ളിപൂജകളേവരുമൊന്നുപോൽ
 പുനരമോ! ഹരിനാമസഹസ്രവും-
 കരളശിഞ്ഞുജപിച്ചു വിനീതരായ്.

18

ഏതേതാലു സുമാർച്ചനസാദരം
 മദനതാതനിലേകിമനോഹരി
 കടനമാമിരുപോക്കുകൃഷ്ണ! നിൻ-
 വദനചന്ദ്രികകൊണ്ടിതിചിന്തയാൽ.

19

പുനരുടൻഹരിഭക്തനിജാത്മജ-
 ക്കടനൈടുത്തുകൊടുത്തിതുതീർത്ഥം
 അമ്പരമാദരവോടതുവാക്കിനി-
 നമുതുപോലെകഴിച്ചുകൃതാർത്ഥരായ്.

20

ധരിതീസുരസ്രീകൊടുത്തൊരുതീർത്ഥം
 കടിച്ചോരുവത്സർക്കുത്തുമഹത്വം
 വിശപ്പുംശമിച്ചു സുഖംവന്നുദിച്ചു
 പ്രഭുതപംകിളിർത്തുവിചിത്രംനിനച്ചാൽ.

21

നാലാംസ്കന്ധം സമാപ്തം

9485

അഞ്ചാം സ്കന്ധം..

മിന്നുന്നിതെക്കുമൊരുസുപ്രഭ, യെന്നിതെങ്ങ-
 ചിന്നുന്നുമാനസമശേഷജനാവലിക്കും
 കുന്നിച്ചുഭാനരുചിയല്ലരുണായല്ല
 മന്നിക്കലീവിധമുദിച്ചിനെത്തുബന്ധം?

22

ആ പാലമൃഗമുയർത്തുന്നൊരു കാന്തിയേന്തി-
യാരാലണഞ്ഞിതൊരു ദിവ്യകലോത്തമസ്മൃ-
താരാധിനാഥമുഖിനാകനതാംഗിയാളോ?
മാരാമിതൻകമനിതൊ വരവാണിതാനോ? 2

വണ്ടാരണിക്കുഴലൊതുക്കി വി വിത്രരത്നം-
കൊണ്ടാട്ടമുഖം ലകിർക്കുമണിഞ്ഞു മന്ദം
വണ്ടാർത്തത്തു വിലസുന്ന ലർമാല പാർത്തി-
ക്കൊണ്ടാഴ്ന്നു രസധികമംഗളമേകിടന്നു. 3

പ്രേമനിറഞ്ഞു പഴിയുമുഖ പന്ത്രസ്സാ-
ലീമന്നിചാകെ വിലസുന്ന മഹാപ്രകാശം
ക്ഷേമം പരത്തുമരവിന്ദാണാളനുജ്ഞാ-
ഹോമൽക്കരങ്ങളുദയാദ്രിയിൽ വീശിട്ടുപോൽ. 4

കായണ്മ മാർത്തുകളിയാടിന നേത്രഭംഗ-
മീരമൃദു സുരഗൃഹോജ്വലനന്ദനത്തിൽ
നേരേവിടിൻ വിലസും മഹിളാപ്രസൂന-
മാരാഞ്ഞടുത്തിടുവതാണതിനില്ല ചാദം. 5

മന്ദാഗ്നിതക്കളിർനിലാവിലയൻനിന്ന-
മന്ദംവിളക്കിമലർത്തുന്നൊടകശമളങ്ങൾ
കുന്നിക്കരേക്കുളയരപ്രഭേണ്ടു വക്ത്രം-
മങ്ങിക്കുറുത്തവരസ്യമുഴുത്തുവീണ്ടു. 6

ശാരഖാടിക്കുഞ്ഞമളസീഗ്നിസുഗന്ധപഞ്ച-
സമ്പൂർണ്ണമാലാപ്രൊമാട്ടരണ സുഹാസ്യമന്ദം
വർകാന്തിമേന്തിത്തളിടന്നു, കരങ്ങളിൽശ്രീ-
തന്നുപൊൻകുലയങ്ങളും വിളക്കിടന്നു; 7

മഞ്ജുപ്രകാശമിയലും മുറ്റുവേലകൊണ്ടി-
 മഞ്ജുപ്രഭാഷിണി മറച്ചുവീടിഞ്ഞമാരും
 കഞ്ജത്തിനാമയമയത്തിനപാണിതന്മേൽ
 രഞ്ജിച്ചുപൊൻവളകളും കമനീയമത്രെ.

8

പുഞ്ചേലതൊങ്ങലണിയോടുഞൊറിഞ്ഞുടുത്തു
 ചാഞ്ചാടിയാടിവരഗീനടനോസുവത്തിൽ
 ശ്രീദേവിതന്നയെന്നുപരനാദിയാൽ
 ഭാരിദ്രുഭൂതമകലത്തുമറഞ്ഞിടുന്നു.

9

ഓ! വൻപ്രകാശമിയലും തനുവാൻമാരാ-
 ലീവന്നിടുംയുവതിയാമിവളാരിതോത്താൽ
 ഏവന്നിനച്ചതൊഴുകയൊന്നേററുകേന്ദ്രാ-
 മേവുന്നു ഭൂസുരവരാംഗന തൽക്ഷണത്തിൽ.

10

ആ വിപ്രസാധപിയതിഭേതിയൊടുങ്ങുനിൽക്കും
 നേരത്തടുത്തരികിലാവിമലാംഗിയൊന്നാൾ
 “മേധയ്ക്കുശാലിനി! തവാപ്സ്യവൻനിമിത്ത-
 മാണിനഹംരസേമിഷ്ടഗമിച്ചുനോക്കു.”

11

ഇതഥംമരണാധുരോക്തികൾകേട്ടുടൻ തൻ-
 മിത്തേന്നിനച്ചുപലവാദകവേലപതി
 ഭേതാനിമിത്തമിവരവന്നതുപാത്തിടുമ്പോൾ
 പാർക്കുകന്ദനദെലീലകളായിരിക്കാം.

12

സങ്കല്പമേതതുവിധത്തിലുദിച്ചിടം ശ്രീ-
 കാന്തൻനമസ്സരിലമെന്നുപറഞ്ഞുകേൾപ്പു
 ഏവംനമസ്സരിലവളോർത്തുമലകുളിയെന്നും-
 ഭക്ത്യാനിനച്ചടിയിൽവീണഭജിച്ചുകൊണ്ടാൾ.

13

“അമ്മേ! ചരാചരനിവാസിനി! പത്മമദ്ധ്യ-
ത്തിന്മേലമൻവിളയാടിനമംഗലാംഗീ
സമ്മോദോദാട്ട കളിയാടുക ഭീഷ്കാല-
മെൻമാനസത്തിലതിനൻപൊട്ട കൈതൊഴുന്നൻ.

നീയാണു ലോകമഖിലം, തവ നീതിയാണി-
ക്കാണായതാസകലമെന്നതിനില്ലുവാദം
മായാമയെ! തരിക ഭൂനിസമൃദ്ധി, വിഷ്ണു-
ജായേ! മഴിയൻ ദനത്തിലനന്തകാലം.”

I5

ഏവം പലേവിധമപേക്ഷകളോടമന്ദ-
മാവന്ദ്യമാനസ, രമാപദപല്ലവങ്ങൾ
ഛാ! പഞ്ചപഥവുമൊതുക്കിനമിച്ചെണ്ണീറെ-
ന്നേരത്തു മുനിലവരുകണ്ടിതു വിസ്മയങ്ങൾ.

I6

രത്നങ്ങൾകൊണ്ടുപണിചെയ്തതുകകത്തു-
പിന്നംമണിത്തറകൾതന്നാഴകെത്തുചാല്ലാം
മിന്നുന്നു വജ്രതതി നീലമണിക്കിടയ്ക്ക
മിന്നാമിനങ്ങളുകൾ തമസ്സിൽ വിളങ്ങിപ്പോയൊൽ.

I7

ഏന്മേലിരുന്നു ലവമങ്ങു തളച്ചുതീക്കാ-
മെന്നോതിട്ടുണു ശശിതന്നൊടുഗോപുരങ്ങൾ
നന്മാറെറപ്പും കൊടിമരങ്ങളുമിപുകാരം-
തന്നെ കഥിച്ചിടുകയാം മുഴുതിങ്കളോടായ്.”

I8

കൊട്ടാരവും നെടിയകെട്ടുകളും കസേല-
തൊട്ടാസനങ്ങൾ പലജാതിയിലല്ലസിപ്പു
രൂപിട്ടാൻ മെത്തകൾ വിരിച്ച സുമഞ്ചവുംപൊൻ-
മട്ടാണകട്ടിലുകളും കമനീയമത്രെ.

I9

ക്രമവലം പുതിയനാടകശാലയും വൻ-
ചാത്തുളളാശുപുര കൊത്തളമത്തളങ്ങൾ
ചേർത്തുപടിപ്പുര നല്ലുര വൻതൊഴുത്തുര.
ചാത്തുനരപ്പുകളെന്നിറ മംഗലശ്രീ.

20

ജന്മാവളങ്ങൾ, തുരഗങ്ങൾ, വൃഷ്ടങ്ങൾ നോക്കൂ
ചന്തം കലൻ ചെറുവത്സകവുണ്ടും ഹാ!
ചിന്താധികാമലവിഭൂതിചെരിഞ്ഞജസ്രം
ഹന്താരണേന്ദ്ര വില്പയത്തിൽ വിളങ്ങിട്ടനു.

21

സുനങ്ങളങ്ങനെ വിളിൻ ലസിച്ചിട്ടന്നോ-
രാന്ദനന്ദനമതൊന്നിഹ കണ്ടിട്ടനു

ഭാനുപ്രകാശഭയമേററുധുജാല മോത്താൽ
വാണിങ്കൽനിന്നിവിടെവന്നുവസിക്കുകയാം.

22

തുമഞ്ഞുനീരണിസുമങ്ങളകംകളിത്തു-

പൂന്തെന്നലേററ ഹാ! നിന്നു വിളങ്ങിട്ടനു
ഈ വിപ്രനാധപിയുടെ മംഗളമോത്തുമോടി-
ച്ചോമൽശ്ശിരസ്സുവർ കലുക്കുകയായിരിക്കാം.

23

പൂന്തേൻ നുകൻ വരിവണ്ടുകളാത്തമോദം
ചിത്തുനു ഷഡ്ജ മധുരസ്വരമാൻ ഗാനം
മാനോപ്പിൽ വാണു കയ്യിൽ പഞ്ചമരാഗസാരം
ചന്തംകലൻ ചിതരുന്നിതു നാലുപാടും.

24

പ്രാദേശമാം മലർ വിളിൻ, മനോഹരശ്രീ-
ചാത്തുന്ന ഭാനുരവിയാകിയ കേസരങ്ങൾ
ചീർത്തുബരത്തിലണിതിങ്ങിവിരിഞ്ഞുനില-
ത്താരങ്ങളാം നരസുമങ്ങളിറന്നുവീണു.

25

പാശം നിറഞ്ഞു ധനസഞ്ചയമാരണെന്തു-
 നാരിക്കെഴും കുടിലിലെന്ന വിചിത്ര പുത്തം
 സെഴുരല്പുരമൊടു തെന്നലണഞ്ഞു ലോക-
 സാരജ്ഞമോടു കരുതേന കഥിച്ചിരുപ്പോരും. 26

തൻകാന്തിയെന്തുപൊഴിയുന്നുവുവുമു-
 സ്ഥാനാധിപത്യമണയുന്ന ശശാങ്കനെപ്പോൽ
 താനാളിമാരെടുമിരുന്നരുളുന്നു സാക്ഷാ-
 ലീനാമിയാരിതി നിനച്ചു നമിക്കുമാരും. 27

പൊൻകിണ്ണിൽ സരസമാളികളോരേക്കു-
 ഉൻപോടു നൽകുവതിനാരേവോടണഞ്ഞു
 വൻമാളുകോപരി നിജാത്മജരോടുവാഴും
 പൊൻമാൻചലാക്കിയവ നന്ദിയൊടും ഗ്രാമിച്ചാരും.

മുഷ്ണാനമായവൻ ഭൂജിച്ചു, സുവണ്ണതല്പ-
 ത്തിൽമേലിരുന്നു, പരിചാരികമാരമന്ദം
 തപിട്ടാൻ പൊൻ ചിശറി, ചാമര, മെന്നി വററാ-
 ലൊട്ടേറെ വീശി വിവിധം സുഖമേറിടുന്നു. 28

ഭാരദ്രുമാണിവളനേകമറങ്ങിൽപെ-
 ന്നാഹാരസാധനമിരുന്ന ദിനം നയിച്ചു
 ഈ മാത്രതന്നിലളവാം നിലയെന്തു സർവ്വ-
 മായാമയൻ കളികളാണതിവില്ല വാരും. 30

രത്നങ്ങളും കനകഭൂഷകളും ധരിച്ചു
 ഗാത്രപ്രകാശമൊടു ഭൂസുബാലകന്മാർ
 ഉത്സാഹമാണ് പല പുസ്തകവും വായിച്ചു
 തൽസരമെൻപൊടു പറിച്ചു വസിച്ചിടുന്നു. 31

കേളംകൂടിക്കുളിക്കും സുരചിരനവനീ-

താംഗിമാരാടിയാടി-

ത്താളം തല്ലമ്പൊഴോമൽത്തരിവളകൾകില-

ങ്ങുന്ന നാഭം രൂവിച്ചാൽ

മാലേരിച്ചക്രവാകത്തരണികളുരവിദാക്ഷി-

മാർ മാരിലേരി-

പ്പാരം താൻ കൂകിടുന്നാ കരകാലമയോ

പാത്തുപൊത്തന്നതോന്നം.

32

പട്ടാളക്കാരമോട്ടല്ലുമനയിലതേ-

ഗട്ടിലുട്ടവലം കാ-

ത്തിപ്പും പൊൽപ്പട്ട കട്ടിക്കുവയറിനലും-

കൂട്ടരും കൂട്ടക്കാരും

കെട്ടാലും കെട്ടിടാമട്ടനവധി ധനധാ-

ന്യങ്ങൾ ധർമ്മങ്ങളായി-

ത്തട്ടീടുന്നീക്കുലോരൂമാധികതരം

മംഗളം മേൽക്കുമേലെ.

33

സത്യത്തിൽ കാതലായും ക്ഷമയതിലവനീ-

ദേവിയോടൊപ്പമായും

കൃത്യത്തിൽ സകലായും കണവനെയനിശം-

കൂപ്പിടും ഭക്തയായും

പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടവാഴും ദ്വിജകലവനിതാ-

രത്നമുത്തംഗഭക്ത്യാ

ഭർതൃശ്രീപാദവും പാത്തമന്ദമളവിലാ-

ല്ലാലനൈക്കുണ്ടിതാമാൻ.

34

ജിണ്ണി ചുരുക്കുകീറത്തുണിയരയിലുട-

തെപ്രകാരംപഴക്കം-

പുണ്യംചെന്നുചൊല്ലാലക്കുടവടിയിവതൻ-

കയ്യിലേന്തിപ്പരങ്ങി

ശ്രീകൃഷ്ണൻതന്റെപാദം കനിവൊടുകരുതി-

പോയമട്ടൊക്കെമാറി-

ക്കണ്ടേററംസംഭരിച്ചെങ്കിലുമിഹ കണവൻ-

തന്നെയെന്നോത്തു സാധവി.

35

നീലപ്പൂവേന്തിയാൾതൻ പ്രിയതമനധികം-

ഭ്രാന്തിപൂണുമാറ്റം-

തേടിടന്നെന്നുചിന്തിച്ചതുകുകൾമാടും

ചാരവെചെന്നാനേരം

നേരം ഹാഹന്ത! നന്ദാത്മജപരിയിലഹം

പിന്നെയുംചെലുകയാവാ-

മാരാഞ്ഞാറാലടക്കുന്നിതുമലർകളെ-

ന്നോത്തുപോയാൻകുചലൻ.

36

മന്ദാമന്ദംനടന്നും മൃദുഹസിതസുമംതുകിതും

ഭൂപാദം-

വന്ദിച്ചും ലോചനത്തലേവരുകുകരുതും

സ്വാഗതംതാനുരൂപം

നന്ദിച്ചാത്തേമനോടൊട്ടണയമളവിലി-

സ്സാധവിയെൻപത്നീയാണെ-

ന്നുന്നമാനന്ദസാരം പൊഴിയുകമലർ-

ക്കായിലാർജ്ജിച്ചുവിപ്രൻ.

37

ഭന്താവിൻപാദപത്മം ജവമവരംകഴുകി-

പുത്തനാംതേരിലേറി-

കുറുത്താർമോദിച്ചതാനും നിജസഖികളോടും-

കേറിവേദാനിലപ്പോരും

മത്തേലാളുത്തമാംഗപ്പടയൊടുമധുനാ-

മന്ദമന്ദംഗമിച്ചാ-

സ്സത്രാമാഗേഹമൊക്കും നിലയമതിലുടൻ-

ചെന്നുപുണ്ണിവിളങ്ങി.

38

സ്വഗ്യാധീശാദിവർഗ്ഗംകനിവിനൊടഭിവാദ്യങ്ങൾ-

ഘോഷിച്ചുവാനിത്

ചിത്താനന്ദത്തെക്കേറും സുതരളണികളുളിച്ചു-

മന്ദാരപഷ്പം

ഇന്ദ്രമാനത്തെന്തിവണ്ണം ശുഭതതിയളവായിട്ടവാ-

ന്നെന്നവിപ്രൻ-

പ്രത്യേകംചൊന്നവാക്കിൻ മരമൊഴിമുറപോ-

ലോതിനാറുപത്തിമന്ദം.

39

മത്തേലാരാതിപീരോപരിവിലസിട്ടമാ-

വിപ്രനാത്താനുമോളം

താനേതനോലും സ്വഭാഗ്യാവചനമഖിലവും-

കേട്ടുസത്തുഷ്ടനായി

ഭക്ത്യാതൻമന്ദിരത്തിൽസുതരൊടുമൊരുമി-

ച്ചാത്തദാരുളോടും-

വിഖ്യാതൻവാണു; ലോകമുഴുവനമിതുകൈ-

ക്കൊരുക, സന്മാഗ്ഗ്സാരം.

40

അഞ്ചാംസ്കന്ദം സമാപ്തം.

ശുഭമസ്തു.

B 911

കുചേലമന്ദിരത്തിലേ

ശ്രീദേവി.

ജോത്സ്യൻ കെ. ജി. ദാസ്